

## Arrest

nr. 326 852 van 16 mei 2025  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS  
Maurice Van Meenenplein 14/6  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat G. JORDENS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 26 september 2022, diende op 27 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 november 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 18 november 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 27/09/2022*

*Overdracht CGVS: 17/11/2022*

*U had op 17 september 2024 van 13u55 tot 17u44 een eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Uw advocaat meester DE GANCK, Camille loco JORDENS, Gaëlle woonde het volledige onderhoud bij. U had een tweede onderhoud op 21 oktober 2024*

van 14u07 tot 18u11. Uw advocaat meester MEESEN, Violette loco JORDENS, Gaëlle woonde het volledige onderhoud bij. U werd steeds bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is.

#### A. Feitenrelaas

*U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye-clan, subclan Abgal te behoren. U bent moslima. U bent geboren op [...] februari 1983 in het dorp Aqabduco, gelegen in het Jowhar district van de regio Middle Shabelle. U ging niet naar school, maar hielp sinds jong af aan met het vee en de landbouw. In Aqabduco woonde u met uw man en kinderen tot uw man in 2012 problemen kreeg met Al Shabaab. Hij vluchtte daarom naar Zuid-Afrika en hielp jullie van daaruit financieel. In 2015 vluchtte u ook naar Zuid-Afrika door uw problemen met Al Shabaab. Uw kinderen verblijven momenteel bij K., de zus van uw man in Mogadishu.*

*In 2015 kwam A.S. van Al Shabaab langs bij uw huis. Hij nam u mee naar een onbekende plaats waar u vijf dagen werd vastgehouden. De derde dag kwam A. tot bij u en vertelde hij u dat u zou uitgehuwelijkt worden aan een Al Shabaab-strijder. Uw man werd als ongelovige beschouwd waardoor u opnieuw zou moeten huwen. De vijfde dag werden er harde geschoten gelost waardoor u en vijf andere gevangenen konden vluchten. Tijdens het wegvluchten werd u geraakt door een kogel. U verstopte zich en een man met een ezel belde een nummer, waarna u naar het ziekenhuis werd gebracht. In het ziekenhuis werd u geholpen door M., een verwante van uw man. Ze vertelde u dat Al Shabaab haar contacteerde en haar bedreigde omdat ze u had geholpen. Na twee dagen werd u ontslagen uit het ziekenhuis. U ging tot bij haar thuis en zij belde uw man. Uw man stuurde geld naar haar, waarop u naar Y.I., een vriend van hem in Mogadishu werd gebracht. Hij stuurde u met het vliegtuig naar Kenia, waar u werd opgewacht door de familie van Y.I.*

*Vanuit Kenia reisde u verder langs Tanzania, Zambia en Zimbabwe tot Zuid-Afrika. U verliet Zuid-Afrika per vliegtuig in september 2022, naar aanleiding van de moord op uw man.*

*Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u het huwelijk met E.A. hebt geweigerd.*

#### B. Motivering

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.*

*Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u het gedwongen huwelijk met E.A. hebt geweigerd (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 17.09.2024, hierna CGVS 1, p.25).*

*Vooreerst moet vastgesteld worden dat u geen zicht geeft op uw reële leefomstandigheden in Somalië voor uw vertrek of op het netwerk waarop u in Somalië kon rekenen.*

*U verklaart dat uw moeder op jonge leeftijd stierf en dat uw vader u op jonge leeftijd heeft verlaten (CGVS 1, p.7; zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 21.10.2024, hierna CGVS 2, p.3). U kan echter niet verklaren waaraan uw moeder of uw vader overleden zijn en u heeft hier ook niet naar geïnformeerd bij uw grootmoeder (CGVS 2, p.3). U verklaart geen contact meer te hebben gehad met uw vader nadat uw ouders uit elkaar gingen, maar kan niet vertellen waarom of wanneer uw vader is vertrokken (CGVS 2, p.4). U vroeg hier niet naar bij uw grootmoeder omdat zij het niet leuk vond om uw vader te spreken (CGVS 2, p.4). Hierdoor kent u uw familie langs vaderskant niet, buiten uw paternale oom, omdat hij degene was die het huwelijk regelde met uw overleden echtgenoot I.H. (CGVS 1, p.9). Verder heeft u nooit iets over hem vernomen (CGVS 1, p.10). Over uw broers of zussen kan u enkel vertellen dat ze bestaan, maar door het familieconflict weet u echter hun namen niet of waar zij zich momenteel bevinden. Over het bewuste familieconflict kan u echter niets vertellen (CGVS 1, p.8). Gezien het belang van familiale banden in de Somalische context is het niet geloofwaardig dat u zo weinig informatie bezit over uw eigen familie*

banden. Bij het ontbreken van uw eigen netwerken kan er verwacht worden dat u op z'n minst informatie zou bezitten over het familiaal netwerk van uw man, maar hierover bent u weinig coherent. U verklaart dat uw man bij jullie kennismaking geen ouders meer had en dat u enkel weet van zijn twee broers (CGVS 1, p.9; CGVS 2, p.7). Er wordt u expliciet gevraagd of uw man nog familie heeft buiten zijn ouders en twee broers waarop u steevast nee antwoordt (CGVS 1, p.9; CGVS 2, p.7). Bij het verder bevragen van de huidige verblijfplaats van uw kinderen en het dieper ingaan op uw relaas komt aan het licht dat uw man weldegelijk nog familie heeft op andere plaatsen in Somalië. U verklaart namelijk tijdens uw eerste onderhoud dat uw kinderen zich bij zijn paternale nicht K. bevinden (CGVS 1, p.9). Later tijdens het eerste onderhoud verandert u echter uw verklaring en benoemt u K. als zijn zus (CGVS 1, p.12). Tijdens het tweede interview vermeldt u ook dat uw kinderen bij hun paternale tante K. verblijven, wat dus betekent dat K. de zus is van uw man (CGVS 2, p.24). Verder werd u in het ziekenhuis nog geholpen door M., naar wie u ook verwijst als familie van uw man (CGVS 2, p.21). U wordt gewezen op het feit dat u expliciet de vraag werd gesteld of uw man, naast broers of zussen of ouders, nog familie had in Somalië zoals ooms of tantes en verklaart dat u de vraag begrepen hebt als "heeft uw man broers of zussen" (CGVS 2, p.7,24). Bij de start van het onderhoud werd u nochtans gewezen op het feit dat als u een vraag niet begrijpt u dit moet aangeven en bij de afloop van het onderhoud antwoordde u instemmend dat u de vragen van de dossierbehandelaar hebt begrepen (CGVS 2, p.2,30). De vaststelling dat u informatie achterhoudt over het familiaal netwerk van uw echtgenoot en danig weinig kennis bezit over uw eigen netwerk doet vermoeden dat u geen eerlijk zicht geeft op het netwerk waarop u in Somalië waar u beroep kan of kon doen.

Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek en het is aan u om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo correct mogelijk informatie geeft en coherente verklaringen aflegt. In casu moet worden vastgesteld dat u op meerdere momenten tijdens het onderhoud werd gewezen op uw medewerkingsplicht en werd aangespoord om concreet antwoord te geven op de vraag. Tijdens uw beide onderhouds werd u er tot elf keer toe op gewezen dat het belangrijk is om antwoord te geven op de vraag en niet ernaast. De vragen werden herhaaldelijk gesteld en verduidelijkt en u bleef naast de kwestie antwoorden (CGVS 1, p.6,10,11,12,19; CGVS 2, p.5,9,12,14,15,16,21,22). De vaststelling dat u na meerdere aansporingen niet de relevante informatie verschaft waar nodig wijst op een gebrek aan medewerking van uw kant.

Voorts is het opvallend dat u helemaal niets kan vertellen over het Al Shabaab lid waarmee u zou moeten trouwen, behalve dat hij E.A. heet en dat hij uw man zou worden (CGVS 2, p.14,16). Waar hij woont, of hij vaak in het dorp kwam, of hij andere vrouwen heeft, waar hij vandaan komt of tot welke clan hij behoort is u allemaal onbekend (CGVS 2, p.14,16). U kwam zagezegd in aanmerking voor het huwelijk omdat uw man als ongelovige werd beschouwd en omdat hij niet meer als uw man werd beschouwd, waarom dit dan net zo was kan u niet verklaren (CGVS 2, p.17). Welke voordelen Al Shabaab haalt uit een huwelijk met een vrouw die al vier kinderen heeft kan u niet zeggen (CGVS 2, p.17).

U bezit daarnaast ook helemaal geen kennis over de praktische modaliteiten van jullie huwelijk. U kan bijvoorbeeld niet vertellen waar u zou wonen eenmaal u gehuwd zou zijn (CGVS 2, p.16). Nog opvallender zijn echter uw verklaringen met betrekking tot uw kinderen. U wordt tot drie keer toe expliciet gevraagd naar wat er met uw kinderen zou gebeuren eenmaal u getrouwd zou zijn met E.A., maar kan echter geen duidend antwoord geven op de vraag. U valt telkens terug op de algemene verklaring dat uw kinderen niet in het vizier liepen en dat ze wel op de hoogte waren van het feit dat u kinderen had (CGVS 2, p.17). Het is allesbehalve geloofwaardig dat u als moeder van vier kinderen helemaal niets kan vertellen over de praktische regeling in verband met uw kinderen. Van een vrouw in uw situatie kan verwacht worden dat u op z'n minst de moeite zou ondernemen hebben om meer informatie te vergaren over uw eigen toekomst en die van uw kinderen. De vaststelling dat u vijf dagen vastzat in het Al Shabaab kamp, maar enkel deze algemene antwoorden kan geven is nefast voor uw algemene geloofwaardigheid (CGVS 2, p.17).

Als tegenargumenten voor het huwelijk valt u telkens terug op dezelfde verklaringen dat u al gehuwd was en kinderen had en daarom geen partij was voor Al Shabaab (CGVS, p.17). Welk voordeel Al Shabaab haalt uit een huwelijk met een gehuwde vrouw met vier kinderen is u ook onbekend (CGVS 2, p.17). Waarom net u uitgekozen werd als huwelijkspartner kan u enkel de verklaring geven dat het mogelijks komt omdat uw man als ongelovige werd beschouwd door zijn problemen met Al Shabaab en omdat dat hij van u weg was (CGVS 2, p.17). Waarom Al Shabaab dan niet eerder in die drie jaar een huwelijkspoging ondernam verklaart u dat u het niet kan weten (CGVS 2, p.18). U en uw familie stonden immers al haaks tegenover Al Shabaab, waardoor u nog minder als geschikte partner uit de bus zou komen (CGVS 1, p.22; CGVS 2, p.18). Waarom A.S. u zo weinig informatie meedeelde over het huwelijk geeft u enkel de hypothetische verklaring dat het zou kunnen dat jullie elkaar na het huwelijk beter zouden leren kennen en meer informatie dus niet aan de orde was (CGVS 2, p.18). U slaagt er dus niet in uw vervolgingsfeiten te individualiseren.

*Uw verklaringen over het huwelijk met E.A. zijn danig algemeen, hypothetisch en niet geïndividualiseerd waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan het door u opgeworpen gedwongen huwelijk.*

*Daarnaast moet opgemerkt worden dat u bitter weinig informatie bezit over de praktijk van gedwongen huwelijk in de regio. U gevraagd naar hoe Al Shabaab het fenomeen van gedwongen huwelijken toepast in de regio kan u enkel maar verklaren dat vrouwen geen keuze hebben en dat hun regels daar van kracht zijn (CGVS 2, p.13). U verklaart het niet te weten omdat u er geen vragen over stelde en het enkel maar weet van horen zeggen (CGVS 2, p.13). Hoeveel keer het dan gebeurde of hoe vaak het gebeurde kan u niet toelichten (CGVS 2, p.13-14). Van iemand die beweert zeker vijf jaar onder Al Shabaab bewind te hebben gewoond en dat vrouwen onderworpen werden aan de regels van het gedwongen huwelijk kan op z'n minst verwacht worden dat die een doorleefde en uitgebreide verklaring geeft over het fenomeen (CGVS 1, p.21).*

*U gevraagd naar andere voorbeelden van een gedwongen huwelijk met Al Shabaab kan u slechts één voorbeeld geven, namelijk R. (CGVS 2, p.13,19). U kan echter niet vertellen met wie van Al Shabaab ze is getrouwd, wanneer ze is getrouwd, hoe lang dit voor uw eigen probleem gebeurde of waar ze woonde na haar huwelijk (CGVS 2, p.13-14). Het is frappant dat u slechts één ander voorbeeld kan geven in verband met gedwongen huwelijken in een regio waar Al Shabaab volgens u al sinds 2010 aan de macht is (CGVS 1, p.21).*

*Het is dan ook bijzonder dat uw situatie afwijkt van de door u geschetste context. U gevraagd naar andere gedwongen huwelijken met Al Shabaab in de regio kan u slechts één andere vrouw opnoemen die hetzelfde lot onderging, namelijk R. (CGVS 2, p.19). Volgens u was R. een ongetrouwde, jongere vrouw, van wie Al Shabaab eerst haar vader had gecontacteerd in verband met het huwelijk (CGVS 2, p.13-14). Het is opmerkelijk dat u slechts één andere vrouw kan opnoemen die hetzelfde lot als u is ondergaan (CGVS 2, p.19). Dat u dan nog danig afwijkt van het door u geschetste profiel is extra opmerkelijk. U verklaart namelijk zelf dat u geen weet hebt van andere vrouwen van uw leeftijd, die al getrouwd waren of die al kinderen hebben die zijn benaderd door Al Shabaab (CGVS 2, p.14). Waarom Al Shabaab overigens bij u niet via de familie te werk ging, bijvoorbeeld via uw maternale oom, kan u ook enkel de hypothetische verklaring geven dat het misschien komt door uw man zijn problemen met Al Shabaab (CGVS 2, p.17).*

*Zoals hierboven al opgemerkt zijn uw verklaring niet individueel en gedetailleerd genoeg om aannemelijk te maken als getrouwde moeder van vier kinderen door Al Shabaab te zijn benaderd voor een huwelijk.*

*Uw verklaringen dat uw man door problemen met Al Shabaab naar Zuid-Afrika is verhuisd overtuigen evenmin. Het enige dat u over dit probleem kan verklaren is dat hij in 2012 problemen kreeg omdat hij geen smokkelopdracht voor hen wou uitvoeren (CGVS 2, p.5). U kan echter niet verklaren of uw man al langer problemen had met Al Shabaab of zij hem vaker contacteerden (CGVS 2, p.5). U kan ook niet vertellen wat het smokkelaar zou zijn, buiten dat het 'leek dat het explosieven zouden zijn', puur hypothetisch dus (CGVS 2, p.5). Waar uw man deze goederen zou moeten afleveren is u ook onbekend (CGVS 2, p.5). U weet niet of hij zou betaald worden of hoe de goederen überhaupt naar Mogadishu zouden moeten gesmokkeld worden (CGVS 2, p.5). U verklaart hier niets over te hebben gevraagd, omdat u bezorgd was dat uw man u en de kinderen zou achterlaten in Somalië (CGVS 2, p.5). Net door deze bezorgdheid kan van u verwacht worden dat u zich terdege zou geïnformeerd hebben over dergelijke ingrijpende situatie in uw leven en uw man zijn problemen met Al Shabaab (CGVS 2, p.5). U kan ook helemaal geen afdoende verklaring geven waarom uw man wou dat u niet meeging, tenzij omdat hij stiekem het dorp moest verlaten (CGVS 2, p.6). U kan ook niet vertellen hoe hij dan precies geld naar u stuurde vanuit Zuid-Afrika (CGVS 2, p.6). Gevraagd waarom uw man u dan plots wel u naar Zuid-Afrika bracht op het moment dat u de problemen kreeg met Al Shabaab en niet eerder, verklaart u dat dit komt omdat uw familie arm was en dat de financiële situatie niet stabiel was (CGVS 2, p.27). Nochtans kon uw man soms geld sturen naar u in Aqabduco, en was er wél geld om u naar Zuid-Afrika te brengen na de problemen met Al Shabaab, daarbij zonder meer de kinderen achter te laten bij hun tante K., met wie jullie overigens geen contact hadden voor uw problemen met Al Shabaab (CGVS 2, p. 6, 24). Dat u helemaal niets kan vertellen over het probleem van uw man of de situatie erna zorgt er dan ook voor dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw bewering dat uw man moest vertrekken door problemen met Al Shabaab en eerder geen mogelijkheid had u (of uw kinderen) te laten overkomen.*

*Uit bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u of uw man uit Somalië moesten vertrekken uit vrees voor (en naar aanleiding van) problemen met Al Shabaab, noch dat u enige problemen met hen te vrezen heeft bij terugkeer.*

*U verklaart verder dat op het moment van uw vertrek uit Somalië uw kinderen niet zouden meekomen met u naar Zuid-Afrika (CGVS 2, p.23). U verklaart niet te hebben gevraagd aan uw man wat er met de kinderen zou gebeuren omdat u bezorgd was en aan het huilen was (CGVS 2, p.23). Reden te meer dus om u wel te informeren naar de situatie. Gedurende de zeven jaar dat jullie in Zuid-Afrika woonden waren er ook niet de financiële mogelijkheden om uw kinderen naar Zuid-Afrika te brengen (CGVS 2, p.23). Dit druist echter in*

tegen uw verklaringen dat er op het moment van uw vertrek uit Zuid-Afrika 12.000 dollar voorhanden was om uw tocht naar Europa te financieren, waarvan 9.000 dollar ging naar uw reis en 3.000 dollar om uw jongste zoon naar K. in Mogadishu te sturen (CGVS 2, p.12). Gedurende jullie zevenjarig verblijf werden er 'plannen' gemaakt om de kinderen naar Zuid-Afrika te brengen, maar u kan echter niet verklaren met wie uw man in contact stond of welke regelingen werden getroffen (CGVS 2, p.23-24). U verklaart hier nooit met uw man over te hebben gesproken omdat u maar een 'domme vrouw' bent en het niet de moment was om hier naartoe te vragen, wat echter faliekant ingaat tegen uw verklaringen altijd maar bezorgd te zijn om uw kinderen (CGVS 2, p.23-24). Dat u daarnaast dan ook helemaal niets kan vertellen over de regelingen die werden getroffen met K. in verband met de zorg voor uw kinderen houdt absoluut geen steek. Zo kan u bijvoorbeeld niet verklaren waar in het district Yaqshid K. woont, wat haar financiële situatie is, wat haar job is of de job van haar man (CGVS 2, p.24,26). U kan niet meer specificeren hoe lang na uw vertrek K. de zorg van de kinderen op haar genomen heeft, welke afspraken er werden gemaakt met K. omtrent de kinderen of hoeveel geld uw man per maand naar haar stuurde (CGVS 2, p.25-26). Uw gedrag, onwetendheid en gebrek aan moeite om ook maar iets van informatie te vergaren over de situatie van uw kinderen in Mogadishu, in combinatie met uw incoherente verklaringen over de persoon bij wie u hen zou achtergelaten hebben en haar relatie tot uw man (zus dan wel nicht, zie supra), doen sterke vraagtekens rijzen bij uw bewering uw kinderen jaren geleden in Mogadishu achtergelaten te hebben bij K.

Uw onvermogen gedetailleerde verklaringen af te leggen over de manier waarop uw man geld overmaakte vanuit Zuid-Afrika en het gebrek aan details en incoherenties over de omstandigheden waarin (of zelfs maar de persoon bij wie) uw kinderen in Mogadishu zouden verblijven, maakt dat niet kan worden aangenomen dat u inderdaad pas na uw man naar Zuid-Afrika vertrok, met achterlating van uw kinderen in Mogadishu. Minstens blijkt dat u onvoldoende medewerking verleent aan het CGVS, zodat zij doorheen de procedure geen zicht krijgt op de werkelijke situatie (en verblijfplaats) van uzelf en uw gezinsleden de voorbije jaren.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw VGV-attest toont enkel aan dat u infibulatie type 3 en desinfibulatie hebt ondergaan. Nergens tijdens uw onderhoud haalt u hieromtrent een vrees aan. U verwijst er zelf letterlijk enkel naar als 'de dokter heeft het vastgesteld' (CGVS 2, p.29). Het doktersattest stelt dat u een litteken heeft, maar vermeldt nergens op basis van wat dit litteken is opgelopen. Uw inschrijvingsattest bij GAMS heeft enkel daartoe betrekking. De zes documenten met betrekking tot het ongeval in België hebben enkel betrekking tot België en niet tot Somalië. De geboorteakte toont enkel een geboorte in Zuid-Afrika aan, maar vermeldt niet over wie het gaat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

*In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).*

*Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.*

*Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, H.(...) Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.*

*Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.*

*Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.*

*De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.*

*In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilitie, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. De rechtspleging**

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

### 3. Onderzoek van het beroep

#### 3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen

*“artikel 1A, § 2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen; artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna “EVRM”) en artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/7 van de Vreemdelingenwet” en “artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 1 en 5, 48/7 en 48/9 van de Vreemdelingenwet en algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de onderzoeks-, medewerkings- en zorgvuldigheidsplichten.”*

Verzoekster heeft reeds ernstige persoonlijke vervolgingen en bedreigingen daarvan ondergaan. Ze heeft een infibulatie (type III) en een desinfibulatie ondergaan; haar ouders zijn overleden toen ze nog een kind was; ze heeft elk contact met familieleden verloren; ze heeft geen onderwijs genoten en is analfabeet; ze werd door Al-Shabaab ontvoerd om gedwongen te worden uitgehuwelijkt onder bedreiging met een wapen; ze werd vijf dagen gevangen gehouden in een Al-Shabaab-kamp waar ze enkel contact had met een man en een vrouw; ze had geen nieuws over haar kinderen tijdens haar gevangenschap; bij haar ontsnapping werd ze door een kogel geraakt, waarvan ze nog steeds een litteken draagt; ze bleef doodsb bedreigingen ontvangen van Al-Shabaab na haar ontsnapping; in Zuid-Afrika werden zij en haar echtgenoot slachtoffer van bandieten waarbij haar echtgenoot het leven liet; ze vluchtte naar Europa zonder haar kinderen mee te kunnen brengen.

Verzoekster rechtvaardigt een actuele, legitieme en gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië, zonder aanspraak te kunnen maken op nationale bescherming.

Ze vreest Al-Shabaab die haar zou opsporen en doden wegens haar verzet tegen een gedwongen huwelijk. Daarnaast vreest ze een herinfibulatie te moeten ondergaan.

Verzoekster herhaalt haar vrees en citeert uit landeninformatie over gedwongen huwelijken met Al Shabaab-leden en de vervolging van vrouwen die er zich tegen verzetten. Verzoekster heeft in het verleden eerder vervolging ondergaan in verband met haar gedwongen huwelijk. Deze vervolgingen geven aanleiding tot een vermoeden, een serieus bewijs, dat zij bij terugkeer opnieuw vervolging zal ondergaan, wat de bewijslast omkeert. De bestreden beslissing slaagt er echter niet in om op geldige en voldoende wijze aan te tonen dat verzoekster bij terugkeer naar Somalië niet langer het risico loopt op vervolging.

Verzoekster is het slachtoffer van de meest invasieve vorm van VGV (infibulatie type III en desinfibulatie), hetgeen niet wordt betwist en niet betwistbaar is gezien het medisch attest ter ondersteuning van het verzoek. Zij is en blijft levenslang verminkt en ondervindt nog steeds fysieke en psychologische gevolgen, zoals intense menstruatiepijn, pijn bij geslachtsgemeenschap en branderige pijn bij het urineren. Deze verminking, gezien haar bijzonder gruwelijke aard en de medische en psychologische gevolgen die deze unieke vervolging onvermijdelijk met zich meebrengt voor elke vrouw die dit ondergaat, kan worden beschouwd als een voortdurende en permanente vorm van vervolging. Hierop wordt verder teruggekomen.

Verzoekster citeert uit rechtspraak van de Raad. De ondergane vervolgingen vallen perfect binnen de criteria van het Vluchtelingenverdrag, hetgeen overigens niet wordt betwist in de bestreden beslissing. Gezien de infibulatie en desinfibulatie waaraan verzoekster is onderworpen, scheppen deze een vermoeden, een serieus bewijs, dat verzoekster bij terugkeer naar Somalië opnieuw vervolging - reinfibulatie - zal ondergaan, wat de bewijslast omkeert. De verwerende partij slaagt er echter niet in om op geldige en voldoende wijze aan te tonen dat verzoekster bij terugkeer niet langer het risico loopt op vervolging. Daarnaast vormt VGV een permanente en voortdurende vorm van vervolging, aangezien de fysieke en psychologische gevolgen van deze praktijk blijvend zijn en gedurende het hele leven van verzoekster voortduren. VGV wordt vaak beschouwd als een eenmalige daad, maar in werkelijkheid betreft het een voortdurende daad waarvan de aard evolueert van een fysieke vervolging naar een mentale vervolging door trauma's. Daarom blijft de legitieme vrees voor vervolging bij terugkeer naar haar land van herkomst bestaan bij verzoekster. Er is geen enkele gegronde reden om met zekerheid te concluderen dat deze legitieme vrees niet meer bestaat bij verzoekster bij terugkeer naar Somalië.

Met oog op de subsidiaire bescherming status, indien de Raad toch zou oordelen dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag en de ingeroepen vrees van verzoekster – *quod non* – dan hoeft haar de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), en c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster verwijst naar Europese rechtspraak.



Gezien de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoekster (alleenstaande vrouw, ouders overleden, opgevoed door haar 80-jarige grootmoeder van moederszijde, enige contacten ter plaatse zijn ouden, analfabeet en die eerdere vervolgingen heeft ondergaan) en rekening houdend met het geheel van objectieve algemene informatie, loopt de verzoekster in geval van terugkeer naar haar land van herkomst enkel door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), - of minstens zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), en b), - van de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij stelt dat uit het administratief dossier van verzoekster geen elementen blijken die wijzen op bijzondere procedurele noden in haar geval. Echter, uit haar verklaringen blijkt dat zij uiterst kwetsbaar is, aangezien zij een infibulatie (type III) en een desinfibulatie heeft ondergaan. Bovendien zijn haar beide ouders overleden toen zij nog een kind was, werd zij door haar grootmoeder van haar familie geïsoleerd, heeft zij geen scholing genoten, kan zij niet lezen of schrijven, werd zij ontvoerd door leden van Al-Shabaab om gedwongen uitgethuwelijkt te worden aan een lid van deze groepering en werd zij beschoten tijdens haar ontsnapping.

*In casu* heeft de verzoekster een medisch attest bezorgd waarin haar infibulatie en desinfibulatie worden bevestigd. Deze feiten worden in de bestreden beslissing niet betwist. Bovendien heeft verzoekster een tweede medisch attest overgelegd waarin wordt bevestigd dat zij een litteken heeft als gevolg van een schotwond. Ook heeft zij haar inschrijvingsbewijs bij GAMS voorgelegd. Verzoekster verwijst naar de Richtlijn 2013/32/EU en de nota van Nansen over VGV.

Nansen herinnert eraan dat slachtoffers van vrouwelijke genitale verminking als slachtoffers van foltering moeten worden beschouwd. Dit geeft hen een kwetsbaar profiel dat moet leiden tot de erkenning van hun bijzondere procedurele noden. Deze noden mogen zich niet beperken tot louter procedurele aspecten, maar moeten ook in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van hun nood aan bescherming. Verzoekster verwijst naar algemene informatie over kwetsbaarheid. Daarnaast bevestigt het medisch attest met betrekking tot het litteken veroorzaakt door een schotwond het bestaan van symptomen die wijzen op psychologisch lijden. Het is echter duidelijk dat geen bijzondere procedurele noden werden toegekend aan verzoekster, ondanks haar kennisgeving ervan. Er werd niet onderzocht of verzoekster de ingrijpende infibulatie heeft ondergaan, zodat artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

De argumenten die worden aangevoerd met betrekking tot het veronderstelde gebrek aan medewerking van verzoekster moeten worden genuanceerd, gezien verschillende belangrijke elementen met betrekking tot haar persoonlijke situatie en context, zoals haar lage opleidingsniveau, haar jeugd in een landelijke omgeving en de trauma's die zij heeft ervaren.

Verzoekster komt uit een zeer traditionele omgeving waarin zij: a) een besnijdenis van type III heeft ondergaan, het meest ingrijpende type, b) op het platteland leefde en haar familie van de landbouw leefde, c) nooit naar school is geweest, d) niet heeft leren lezen of schrijven, e) altijd voor het vee zorgde.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat sommige traumatische gebeurtenissen – zoals haar ontvoering, opsluiting en ontsnapping uit het kamp van Al-Shabaab – bijna tien jaar geleden plaatsvonden, in 2015. Ten tweede kunnen de trauma's die verzoekster heeft meegemaakt, zoals de besnijdenis, de inconsistenties of het ontbreken van details in haar verklaringen verklaren. Psychologische trauma's kunnen het geheugen beïnvloeden, het vermogen om gedachten te ordenen en vloeiend en coherent te antwoorden verminderen, en kunnen ook leiden tot terugblikken in het verhaal, zoals tijdens haar ondervragingen is waargenomen. Verzoekster verwijst naar een rapport van UNHCR.

Uit de lezing van de twee onderhouden blijkt dat verzoekster de *protection officer* meerdere keren heeft gevraagd om haar vragen te herhalen omdat ze de essentie van de vragen niet begreep. De verklaringen van verzoekster illustreren duidelijk dat zij moeite had met het begrijpen van bepaalde vragen die door de *protection officer* werden gesteld. Meerdere keren vertoont zij tekenen van verwarring of onbegrip, zoals wanneer ze de *protection officer* vraagt om informatie te herhalen of de vragen opnieuw te formuleren om de betekenis van wat gevraagd wordt te verduidelijken. Verschillende keren maakten herformuleringen of herhalingen van de vragen het haar mogelijk beter te begrijpen en duidelijkere antwoorden te geven. Deze moeilijkheden duiden niet op een gebrek aan medewerking, maar zijn te wijten aan haar laag opleidingsniveau, haar traditionele gezinsomgeving en de gevolgen van de traumatische gebeurtenissen die ze heeft meegemaakt. Haar soms verwarde of onvolledige antwoorden weerspiegelen deze persoonlijke beperkingen en niet de intentie om de beoordeling van de verwerende partij te schaden. Dit toont aan dat het onderhoud aangepast had moeten worden aan haar kwetsbaarheden, door de vragen verder te verduidelijken en haar meer tijd te geven om te antwoorden.

Wat verzoeksters vrees voor een gedwongen huwelijk betreft, meer bepaald wat het ontbreken van informatie over dit huwelijk en de modaliteiten ervan betreft, herhaalt verzoekster dat zij E.A. nooit heeft gezien. Zij heeft alleen over hem gehoord via A.S. Het gedwongen huwelijk had nog niet plaatsgevonden voordat verzoekster

vluchtte. Ze werd met geweld meegenomen om haar toekomstige gedwongen echtgenoot te ontmoeten, maar zij is gevlucht voordat dit kon gebeuren. Het is dus logisch dat verzoekster geen informatie heeft over E.A. Verzoekster verwijst naar richtlijnen van EUAA en UNHCR over gedwongen huwelijken met Al Shabaab-leden. Landeninformatie toont aan dat het feit dat ze een getrouwde vrouw is en moeder van vier kinderen, niet uitsluit dat ze het slachtoffer kan zijn van dergelijke praktijken.

Door geen objectieve informatie te verstrekken over het fenomeen van gedwongen huwelijken in Somalië, heeft de tegenpartij haar samenwerkingsplicht niet nageleefd en voldoet ze niet aan de bepalingen van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Door zich uitsluitend te baseren op het feit dat verzoekster getrouwd is en kinderen heeft, en op basis daarvan de geloofwaardigheid te verwerpen, heeft de verwerende partij aan haar samenwerkingsplicht verzaakt en een manifeste beoordelingsfout begaan.

Verzoekster herhaalt haar verklaringen dat zij met geweld is meegenomen. Tijdens een gesprek op het kantoor van haar raadvrouw op 3 december 2024 heeft verzoekster haar verklaring verduidelijkt door te zeggen dat A.S. degene was die gewoonlijk de *zakaat* kwam innen en dat toen zij hem bij haar thuis zag, zij natuurlijk dacht dat het daarmee te maken had (zie ook Notities Persoonlijk Onderhoud 1, p. 22 in deze zin). Ze vermoedde op geen enkel moment dat ze zou worden meegenomen om gedwongen te trouwen. Daarom is het niet verrassend dat ze de situatie met haar kinderen niet heeft kunnen regelen voordat ze onder dreiging van een wapen werd meegenomen.

Verzoekster verwijst naar een laag opleidingsniveau om te verklaren waarom zij mogelijk geen breed of analytisch inzicht heeft in de praktijken van gedwongen huwelijken door Al-Shabaab in haar regio. Ze is van mening dat haar verklaringen wel overeenstemmen met de landeninformatie hierover. Uit haar verklaringen blijkt dat zij twee vrouwen kende die met geweld zijn ontvoerd en gedwongen om te trouwen met leden van Al-Shabaab: R. en F. waarbij zij R. persoonlijk kende en haar daarom specifiek noemde. Verzoekster heeft, gezien het gedwongen en geheime karakter van ontvoeringen door Al-Shabaab geen toegang tot meer informatie, waardoor het voor getuigen of nabestaanden onmogelijk is om de gebeurtenissen na een ontvoering nauwkeurig op te volgen.

Het is opmerkelijk dat de bestreden beslissing geen aandacht besteedt aan de ontsnapping van verzoekster uit het kampement waar zij gedurende vijf dagen werd vastgehouden. Verzoekster bespreekt deze gebeurtenis uitvoerig tijdens haar twee gehoren (Notities Persoonlijk Onderhoud 1, p. 23-24 en Notities Persoonlijk Onderhoud 2, p. 19-22). Zij verklaart dat zij op de vijfde dag van haar detentie, tijdens een schietincident in het kampement, wist te ontsnappen. Tijdens haar vlucht werd ze geraakt door een kogel. Verzoekster draagt nog steeds een litteken van deze schotwond en heeft een medisch attest ingediend waarin dit litteken wordt bevestigd. Toch wordt dit medisch attest afgewezen met als reden dat de oorsprong van het litteken niet expliciet wordt vermeld (bestreden beslissing, p. 4). Verzoekster heeft echter ernstige fysieke mishandelingen ondergaan die niet mogen worden gebanaliseerd. Integendeel, deze zijn van bijzonder ernstige aard en worden voldoende gestaafd, zowel door de overtuigende verklaringen van verzoekster als door het medisch attest. Enerzijds is het duidelijk dat de littekens, zoals beschreven in het medisch attest, overeenstemmen met de verklaringen van verzoekster over haar ontsnapping uit het kampement. Anderzijds blijkt uit vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat medische attesten die worden overgelegd ter ondersteuning van een asielverzoek grondig moeten worden onderzocht door de asielinstanties. Verzoekster verwijst naar Europese rechtspraak. Het is duidelijk dat de verwerende partij haar verplichting om iedere twijfel over de oorsprong van de letsels weg te nemen niet is nagekomen. Dit document vormt ten minste een begin van bewijs van de problemen waarmee verzoekster werd geconfronteerd.

Gezien de familiale context en het familieconflict tussen de grootmoeder van moederskant en de familie van vaderskant, is het niet onlogisch of onredelijk dat verzoekster beperkte kennis heeft over haar familie van vaderskant. Dit familiale conflict, verergerd door het vroegtijdig verlies van beide ouders, heeft duidelijk haar interacties met haar uitgebreide familie, met name aan vaderskant, beperkt. Het familieverband van verzoekster is geen centraal element in haar asielrelaas. Het lijkt erop dat de verwerende partij verzoekster heeft ondervraagd over het familieverband waar zij op zou kunnen 'rekenen', met als doel te beoordelen of zij bij terugkeer naar Somalië bescherming zou kunnen vinden bij haar familie. Het familiale netwerk waarop de verzoekster zou kunnen "*rekenen*" (bestreden beslissing, p. 2), vormt dus geen bron van bescherming zoals bedoeld in artikel 7 van de Richtlijn 2011/95/EU. Het benadrukken van het familie-netwerk door de verwerende partij om de geloofwaardigheid of haalbaarheid van de terugkeer naar Somalië te beoordelen, kan daarom niet als een geldig criterium in deze context worden beschouwd. Verzoekster, die slachtoffer is van ernstige vervolging, mag geen internationale bescherming worden geweigerd op basis van ongefundeerde veronderstellingen over hypothetische en ontoereikende familiale steun.

Uit de lezing van de persoonlijke onderhouden blijkt echter dat de verklaringen van verzoekster niet ontbreken aan relevante details. Ze kon specifieke leden van Al-Shabaab noemen. Dat verzoekster geen logistieke details kent, zoals de afleverlocatie of betalingsmodaliteiten, is verklaarbaar, aangezien haar

echtgenoot weigerde om voor Al-Shabaab als smokkelaar te werken. Zijn vlucht voordat hij voor Al-Shabaab ging werken, verklaart waarom verzoekster niet meer informatie heeft over dit incident. Gezien de angst om door Al-Shabaab te worden opgespoord en het gebrek aan financiële middelen, is het logisch dat de echtgenoot van verzoekster besloot alleen te vluchten, zonder haar en hun vijf kinderen.

Hoewel verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhouden bij het CGVS niet expliciet een vrees met betrekking tot haar infibulatie naar voren bracht, heeft zij tijdens het eerste gehoor wel haar medisch attest over haar infibulatie overgelegd. Deze gaf aan dat dit document later besproken zou worden (Notities Persoonlijk Onderhoud 1, p. 4).

De *protection officer* is tijdens het eerste gehoor echter niet teruggekomen op dit medisch attest.

Tijdens het tweede gehoor, hoewel de *protection officer* het medisch attest ter beschikking heeft, werd het onderwerp pas helemaal aan het einde van het gehoor aangesneden, waardoor er weinig ruimte was voor verzoekster om dit te bespreken of haar vrees te uiten (Notities Persoonlijk Onderhoud 2, p. 29). Bovendien beperkte de *protection officer* zich tot de vragen: "*Ik moet juist nog vragen, waarom legt u dit document neer?*" en "*Is er nog iets dat u hierover wilt zeggen?*" (*Ibid.*). Verzoekster verwijst naar landeninformatie richtlijnen van EUAA over herbesnijdenis.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoekster haar nood aan internationale bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Dit omdat zij a) geen zicht geeft op haar reële leefomstandigheden en netwerk in Somalië voor haar vertrek, b) haar gedwongen huwelijk door Al Shabaab niet aannemelijk heeft gemaakt gelet op haar algemene, hypothetische en niet-geïndividualiseerde verklaringen hieromtrent, c) haar verklaringen over de problemen van haar man met Al Shabaab en zijn vertrek naar Zuid-Afrika niet aannemelijk heeft gemaakt c) incoherente en ongedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over de manier waarop haar man geld overmaakte vanuit Zuid-Afrika en de situatie van haar kinderen die in Mogadishu zijn gebleven.

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing door te stellen dat zij ongeschoold is en haar jeugd in een landelijke omgeving heeft doorgebracht. Ook van een persoon met dergelijk profiel kan immers worden verwacht dat deze coherente en nauwkeurige verklaringen aflegt met betrekking tot de ernstige feiten en gebeurtenissen die hebben geleid tot het vertrek uit het land van herkomst. Waar zij stelt dat zij analfabeet is, wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dit niet zo is. Evenmin kan zij de trauma's die zij heeft ervaren opwerpen om afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad merkt immers op dat verzoekster niet aantoonbaar dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekster brengt desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien maakte noch zij noch haar advocaat enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster toont aldus niet aan dat haar gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster legde bij het Commissariaat-generaal een medisch attest voor aangaande haar vrouwelijke genitale verminking (verder: VGV) en stelt dat zij gedesinfibuleerd is. In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt dat de reeds voltrokken VGV een vermoeden of serieus bewijs schept dat zij bij terugkeer naar Somalië opnieuw vervolging - reïnfibulatie - zal ondergaan, wat de bewijslast omkeert, verwijst de Raad naar het arrest C-125/22 van het Hof van Justitie van 9 november 2023 en specifiek naar de volgende paragrafen:

*"51 Bovendien kan, krachtens artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95, het feit dat een verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade, of dat hij reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, in beginsel een duidelijke aanwijzing vormen dat de verzoeker een*

*reëel risico loopt om ernstige schade te lijden, zodat deze omstandigheden die verband houden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, hoe deze ook zijn, altijd moeten worden betrokken bij de beoordeling of er sprake is van een reëel risico om een van de in artikel 15 van die richtlijn omschreven vormen van ernstige schade te lijden.”*

*“68 Bovendien is het – zoals in punt 51 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht en overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/95 – aan de bevoegde nationale autoriteit om rekening te houden met de omstandigheid dat de verzoeker reeds ernstige schade heeft geleden of in die zin reeds rechtstreeks is bedreigd, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

In casu is de Raad van oordeel dat goede redenen zijn om aan te nemen dat een herbesnijdenis zich niet opnieuw zal voordoen, gelet op de beschikbare landeninformatie.

Uit het EUAA-rapport “Country Guidance. Somalia” van augustus 2023, waarbij COI van diverse bronnen wordt gehanteerd, o.m. het EUAA-rapport “Somalia Targeted profiles” van september 2021 en het EUAA-rapport “COI Query. Somalia” van 21 april 2023, waarin wordt verwezen naar o.m. rapporten van Landinfo, “Somalia – Female Genital Mutilation”, 14 September 2022, Directorate of National Statistics, Federal Government of Somalia, “The Somali Health and Demographic Survey 2020” en DIS, “COI. Somalia. Female Genital Mutilation (FGM)” van februari 2021 volgt dat in het geval van vrouwen en meisjes die VGV hebben ondergaan, niet al deze personen het risico lopen dat vereist is om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoekster om internationale bescherming opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet rekening worden gehouden met omstandigheden die een risico inhouden, zoals: leeftijd, gezinssituatie, type VGV dat werd ondergaan, familiale percepties en tradities ten aanzien van de praktijk, enz.

*(“In the case of women and girls who have been subjected to FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to be subjected to repeated FGM/C should take into account risk-impacting circumstances, such as: age, family status, type of FGM/C experienced, family perceptions and traditions towards the practice, etc.”)*

Verzoekster is op heden een 42-jarige vrouw die reeds getrouwd en bevallen is van vijf kinderen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat reïnfibulatie van reeds bevallen of gescheiden vrouwen in Somalië niet systematisch gebeurt. Besnijdenissen worden net uitgevoerd met het oog op het bewijzen van maagdelijkheid voor het huwelijk, waardoor het bijgevolg niet nodig wordt geacht dat een vrouw herbesneden wordt nadat ze reeds bevallen is. Daarnaast biedt verzoekster geen zicht op haar reële leefomstandigheden en netwerk in Somalië voor haar vertrek en werpt zij haar vrees voor een herbesnijdenis pas op in het kader van haar beroep. Het is op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden verzoekster bij een terugkeer naar Somalië opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV en er zijn concrete tegen-indicaties hiervoor aanwezig in het dossier. De medische klachten die verzoekster ondervindt omwille van haar VGV vallen verder niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, bij gebrek aan een actor van vervolging of ernstige schade.

Waar verzoekster het reeds door haar neergelegde medische attest met het litteken aanhaalt ter rechtvaardiging van steunmaatregelen omdat dit litteken, door een schotwond, volgens haar ernstige fysieke mishandelingen en psychologisch lijden bevestigt, benadrukt de Raad dat het attest in kwestie de door de verzoekster ingeroepen vervolgingsfeiten niet kan staven. Er dient immers te worden benadrukt dat zulk medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekster dit litteken opliep. Een arts kan niet met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin dit litteken is ontstaan. Uit het attest blijkt tevens dat de erin neergeschreven vervolgingsfeiten gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoekster. De Raad wijst er nog op dat uit dit attest noch uit enig ander element kan blijken dat verzoeksters mentale of psychische gemoedstoestand van die aard was om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haarverzoek om internationale bescherming.

Waar verzoekster nog verwijst naar rechtspraak van het EHRM wat het voormelde medisch attest betreft dat zij reeds neerlegde waarin haar litteken wordt bevestigd, benadrukt de Raad dat uit deze rechtspraak slechts kan worden afgeleid dat indien een bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst, het letsel van de asielzoeker heeft veroorzaakt, dit gegeven de betrokken staat ertoe verplicht om nader onderzoek naar dat bewijsmiddel te laten verrichten om twijfel weg te nemen dat de verzoekster na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Of dat bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet de staat beoordelen, volgens de rechtspraak van het EHRM, in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het

desbetreffende land en deze beoordeling is dus telkens zaakspecifiek (cf. § 53 t/m 56 van het arrest “R.C. tegen Zweden”, van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest “D.N.W. tegen Zweden”, van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest “I. tegen Zweden”, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest “R.J. tegen Frankrijk”, van 19 september 2013, nr. 10466/11). Ook al vloeit een dergelijke verplichting voort uit de rechtspraak van het EHRM, dan nog benadrukt de Raad dat elke zaak op de eigen merites dient te worden beoordeeld. De verwijzing naar rechtspraak van de Raad is in die zin evenmin dienstig, te meer gelet op het gebrek aan precedentenwerking. *In casu* wordt geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten, zodat verder onderzoek zich niet opdringt.

Alle bovenstaande vaststellingen gelden eveneens wat de bijzondere procedurele noden betreft die verzoekster meent te hebben. Door voorgaande omstandigheden, zoals o.m. haar VGV, haar ongeloofwaardig bevonden analfabetisme en haar ongeschooldheid op te werpen maakt zij niet *in concreto* duidelijk op welke wijze hieruit bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Uit het administratief dossier (document “*verklaring bijzondere procedurele noden*”) blijkt dat eveneens dat verzoekster nergens aangaf dat zij omwille van haar gezondheidsproblemen nood zou hebben aan specifieke steunmaatregelen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.*

*Bij terugkeer naar Somalië vreest u om gedood te worden door Al Shabaab omdat u het gedwongen huwelijk met E.A. hebt geweigerd (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 17.09.2024, hierna CGVS 1, p.25).*

*Vooreerst moet vastgesteld worden dat u geen zicht geeft op uw reële leefomstandigheden in Somalië voor uw vertrek of op het netwerk waarop u in Somalië kon rekenen.*

*U verklaart dat uw moeder op jonge leeftijd stierf en dat uw vader u op jonge leeftijd heeft verlaten (CGVS 1, p.7; zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 21.10.2024, hierna CGVS 2, p.3). U kan echter niet verklaren waaraan uw moeder of uw vader overleden zijn en u heeft hier ook niet naar geïnformeerd bij uw grootmoeder (CGVS 2, p.3). U verklaart geen contact meer te hebben gehad met uw vader nadat uw ouders uit elkaar gingen, maar kan niet vertellen waarom of wanneer uw vader is vertrokken (CGVS 2, p.4). U vroeg hier niet naar bij uw grootmoeder omdat zij het niet leuk vond om uw vader te spreken (CGVS 2, p.4). Hierdoor kent u uw familie langs vaderskant niet, buiten uw paternale oom, omdat hij degene was die het huwelijk regelde met uw overleden echtgenoot I.H. (CGVS 1, p.9). Verder heeft u nooit iets over hem vernomen (CGVS 1, p.10). Over uw broers of zussen kan u enkel vertellen dat ze bestaan, maar door het familieconflict weet u echter hun namen niet of waar zij zich momenteel bevinden. Over het bewuste familieconflict kan u echter niets vertellen (CGVS 1, p.8). Gezien het belang van familiale banden in de Somalische context is het niet geloofwaardig dat u zo weinig informatie bezit over uw eigen familiale banden. Bij het ontbreken van uw eigen netwerken kan er verwacht worden dat u op z'n minst informatie zou bezitten over het familiaal netwerk van uw man, maar hierover bent u weinig coherent. U verklaart dat uw man bij jullie kennismaking geen ouders meer had en dat u enkel weet van zijn twee broers (CGVS 1, p.9; CGVS 2, p.7). Er wordt u expliciet gevraagd of uw man nog familie heeft buiten zijn ouders en twee broers waarop u steevast nee antwoordt (CGVS 1, p.9; CGVS 2, p.7). Bij het verder bevragen van de huidige verblijfplaats van uw kinderen en het dieper ingaan op uw relaas komt aan het licht dat uw man weldegelijk nog familie heeft op andere plaatsen in Somalië. U verklaart namelijk tijdens uw eerste onderhoud dat uw kinderen zich bij zijn paternale nicht K. bevinden (CGVS 1, p.9). Later tijdens het eerste onderhoud verandert u echter uw verklaring en benoemt u K. als zijn zus (CGVS 1, p.12). Tijdens het tweede interview vermeldt u ook dat uw kinderen bij hun paternale tante K. verblijven, wat dus betekent dat K. de zus is van uw man (CGVS 2, p.24). Verder werd u in het ziekenhuis nog geholpen door M., naar wie u ook verwijst als familie van uw man (CGVS 2, p.21). U wordt gewezen op het feit dat u expliciet de vraag werd gesteld of uw man, naast broers of zussen*

of ouders, nog familie had in Somalië zoals ooms of tantes en verklaart dat u de vraag begrepen hebt als "heeft uw man broers of zussen" (CGVS 2, p.7,24). Bij de start van het onderhoud werd u nochtans gewezen op het feit dat als u een vraag niet begrijpt u dit moet aangeven en bij de afloop van het onderhoud antwoordde u instemmend dat u de vragen van de dossierbehandelaar hebt begrepen (CGVS 2, p.2,30). De vaststelling dat u informatie achterhoudt over het familiaal netwerk van uw echtgenoot en danig weinig kennis bezit over uw eigen netwerk doet vermoeden dat u geen eerlijk zicht geeft op het netwerk waarop u in Somalië waar u beroep kan of kon doen.

Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek en het is aan u om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo correct mogelijk informatie geeft en coherente verklaringen aflegt. In casu moet worden vastgesteld dat u op meerdere momenten tijdens het onderhoud werd gewezen op uw medewerkingsplicht en werd aangespoord om concreet antwoord te geven op de vraag. Tijdens uw beide onderhouds werd u er tot elf keer toe op gewezen dat het belangrijk is om antwoord te geven op de vraag en niet ernaast. De vragen werden herhaaldelijk gesteld en verduidelijkt en u bleef naast de kwestie antwoorden (CGVS 1, p.6,10,11,12,19; CGVS 2, p.5,9,12,14,15,16,21,22). De vaststelling dat u na meerdere aansporingen niet de relevante informatie verschaft waar nodig wijst op een gebrek aan medewerking van uw kant.

Voorts is het opvallend dat u helemaal niets kan vertellen over het Al Shabaab lid waarmee u zou moeten trouwen, behalve dat hij E.A. heet en dat hij uw man zou worden (CGVS 2, p.14,16). Waar hij woont, of hij vaak in het dorp kwam, of hij andere vrouwen heeft, waar hij vandaan komt of tot welke clan hij behoort is u allemaal onbekend (CGVS 2, p.14,16). U kwam zagezegd in aanmerking voor het huwelijk omdat uw man als ongelovige werd beschouwd en omdat hij niet meer als uw man werd beschouwd, waarom dit dan net zo was kan u niet verklaren (CGVS 2, p.17). Welke voordelen Al Shabaab haalt uit een huwelijk met een vrouw die al vier kinderen heeft kan u niet zeggen (CGVS 2, p.17).

U bezit daarnaast ook helemaal geen kennis over de praktische modaliteiten van jullie huwelijk. U kan bijvoorbeeld niet vertellen waar u zou wonen eenmaal u gehuwd zou zijn (CGVS 2, p.16). Nog opvallender zijn echter uw verklaringen met betrekking tot uw kinderen. U wordt tot drie keer toe expliciet gevraagd naar wat er met uw kinderen zou gebeuren eenmaal u getrouwd zou zijn met E.A., maar kan echter geen duidend antwoord geven op de vraag. U valt telkens terug op de algemene verklaring dat uw kinderen niet in het vizier liepen en dat ze wel op de hoogte waren van het feit dat u kinderen had (CGVS 2, p.17). Het is allesbehalve geloofwaardig dat u als moeder van vier kinderen helemaal niets kan vertellen over de praktische regeling in verband met uw kinderen. Van een vrouw in uw situatie kan verwacht worden dat u op z'n minst de moeite zou ondernomen hebben om meer informatie te vergaren over uw eigen toekomst en die van uw kinderen. De vaststelling dat u vijf dagen vastzat in het Al Shabaab kamp, maar enkel deze algemene antwoorden kan geven is nefast voor uw algemene geloofwaardigheid (CGVS 2, p.17).

Als tegenargumenten voor het huwelijk valt u telkens terug op dezelfde verklaringen dat u al gehuwd was en kinderen had en daarom geen partij was voor Al Shabaab (CGVS, p.17). Welk voordeel Al Shabaab haalt uit een huwelijk met een gehuwde vrouw met vier kinderen is u ook onbekend (CGVS 2, p.17). Waarom net u uitgekozen werd als huwelijkspartner kan u enkel de verklaring geven dat het mogelijks komt omdat uw man als ongelovige werd beschouwd door zijn problemen met Al Shabaab en omdat dat hij van u weg was (CGVS 2, p.17). Waarom Al Shabaab dan niet eerder in die drie jaar een huwelijksponging ondernam verklaart u dat u het niet kan weten (CGVS 2, p.18). U en uw familie stonden immers al haaks tegenover Al Shabaab, waardoor u nog minder als geschikte partner uit de bus zou komen (CGVS 1, p.22; CGVS 2, p.18). Waarom A.S. u zo weinig informatie meedeelde over het huwelijk geeft u enkel de hypothetische verklaring dat het zou kunnen dat jullie elkaar na het huwelijk beter zouden leren kennen en meer informatie dus niet aan de orde was (CGVS 2, p.18). U slaagt er dus niet in uw vervolgingsfeiten te individualiseren.

Uw verklaringen over het huwelijk met E.A. zijn danig algemeen, hypothetisch en niet geïndividualiseerd waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan het door u opgeworpen gedwongen huwelijk.

Daarnaast moet opgemerkt worden dat u bitter weinig informatie bezit over de praktijk van gedwongen huwelijk in de regio. U gevraagd naar hoe Al Shabaab het fenomeen van gedwongen huwelijken toepast in de regio kan u enkel maar verklaren dat vrouwen geen keuze hebben en dat hun regels daar van kracht zijn (CGVS 2, p.13). U verklaart het niet te weten omdat u er geen vragen over stelde en het enkel maar weet van horen zeggen (CGVS 2, p.13). Hoeveel keer het dan gebeurde of hoe vaak het gebeurde kan u niet toelichten (CGVS 2, p.13-14). Van iemand die beweert zeker vijf jaar onder Al Shabaab bewind te hebben gewoond en dat vrouwen onderworpen werden aan de regels van het gedwongen huwelijk kan op z'n minst verwacht worden dat die een doorleefde en uitgebreide verklaring geeft over het fenomeen (CGVS 1, p.21).

*U gevraagd naar andere voorbeelden van een gedwongen huwelijk met Al Shabaab kan u slechts één voorbeeld geven, namelijk R. (CGVS 2, p.13,19). U kan echter niet vertellen met wie van Al Shabaab ze is getrouwd, wanneer ze is getrouwd, hoe lang dit voor uw eigen probleem gebeurde of waar ze woonde na haar huwelijk (CGVS 2, p.13-14). Het is frappant dat u slechts één ander voorbeeld kan geven in verband met gedwongen huwelijken in een regio waar Al Shabaab volgens u al sinds 2010 aan de macht is (CGVS 1, p.21).*

*Het is dan ook bijzonder dat uw situatie afwijkt van de door u geschetste context. U gevraagd naar andere gedwongen huwelijken met Al Shabaab in de regio kan u slechts één andere vrouw opnoemen die hetzelfde lot onderging, namelijk R. (CGVS 2, p.19). Volgens u was R. een ongetrouwde, jongere vrouw, van wie Al Shabaab eerst haar vader had gecontacteerd in verband met het huwelijk (CGVS 2, p.13-14). Het is opmerkelijk dat u slechts één andere vrouw kan opnoemen die hetzelfde lot als u is ondergaan (CGVS 2, p.19). Dat u dan nog danig afwijkt van het door u geschetste profiel is extra opmerkelijk. U verklaart namelijk zelf dat u geen weet hebt van andere vrouwen van uw leeftijd, die al getrouwd waren of die al kinderen hebben die zijn benaderd door Al Shabaab (CGVS 2, p.14). Waarom Al Shabaab overigens bij u niet via de familie te werk ging, bijvoorbeeld via uw maternale oom, kan u ook enkel de hypothetische verklaring geven dat het misschien komt door uw man zijn problemen met Al Shabaab (CGVS 2, p.17).*

*Zoals hierboven al opgemerkt zijn uw verklaring niet individueel en gedetailleerd genoeg om aannemelijk te maken als getrouwde moeder van vier kinderen door Al Shabaab te zijn benaderd voor een huwelijk.*

*Uw verklaringen dat uw man door problemen met Al Shabaab naar Zuid-Afrika is verhuisd overtuigen evenmin. Het enige dat u over dit probleem kan verklaren is dat hij in 2012 problemen kreeg omdat hij geen smokkelopdracht voor hen wou uitvoeren (CGVS 2, p.5). U kan echter niet verklaren of uw man al langer problemen had met Al Shabaab of zij hem vaker contacteerden (CGVS 2, p.5). U kan ook niet vertellen wat het smokkelaar zou zijn, buiten dat het 'leek dat het explosieven zouden zijn', puur hypothetisch dus (CGVS 2, p.5). Waar uw man deze goederen zou moeten afleveren is u ook onbekend (CGVS 2, p.5). U weet niet of hij zou betaald worden of hoe de goederen überhaupt naar Mogadishu zouden moeten gesmokkeld worden (CGVS 2, p.5). U verklaart hier niets over te hebben gevraagd, omdat u bezorgd was dat uw man u en de kinderen zou achterlaten in Somalië (CGVS 2, p.5). Net door deze bezorgdheid kan van u verwacht worden dat u zich terdege zou geïnformeerd hebben over dergelijke ingrijpende situatie in uw leven en uw man zijn problemen met Al Shabaab (CGVS 2, p.5). U kan ook helemaal geen afdoende verklaring geven waarom uw man wou dat u niet meeging, tenzij omdat hij stiekem het dorp moest verlaten (CGVS 2, p.6). U kan ook niet vertellen hoe hij dan precies geld naar u stuurde vanuit Zuid-Afrika (CGVS 2, p.6). Gevraagd waarom uw man u dan plots wel u naar Zuid-Afrika bracht op het moment dat u de problemen kreeg met Al Shabaab en niet eerder, verklaart u dat dit komt omdat uw familie arm was en dat de financiële situatie niet stabiel was (CGVS 2, p.27). Nochtans kon uw man soms geld sturen naar u in Aqabduco, en was er wél geld om u naar Zuid-Afrika te brengen na de problemen met Al Shabaab, daarbij zonder meer de kinderen achter te latend bij hun tante K., met wie jullie overigens geen contact hadden voor uw problemen met Al Shabaab (CGVS 2, p. 6, 24). Dat u helemaal niets kan vertellen over het probleem van uw man of de situatie erna zorgt er dan ook voor dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw bewering dat uw man moest vertrekken door problemen met Al Shabaab en eerder geen mogelijkheid had u (of uw kinderen) te laten overkomen.*

*Uit bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u of uw man uit Somalië moesten vertrekken uit vrees voor (en naar aanleiding van) problemen met Al Shabaab, noch dat u enige problemen met hen te vrezen heeft bij terugkeer.*

*U verklaart verder dat op het moment van uw vertrek uit Somalië uw kinderen niet zouden meekomen met u naar Zuid-Afrika (CGVS 2, p.23).*

*U verklaart niet te hebben gevraagd aan uw man wat er met de kinderen zou gebeuren omdat u bezorgd was en aan het huilen was (CGVS 2, p.23). Reden te meer dus om u wel te informeren naar de situatie. Gedurende de zeven jaar dat jullie in Zuid-Afrika woonden waren er ook niet de financiële mogelijkheden om uw kinderen naar Zuid-Afrika te brengen (CGVS 2, p.23). Dit druist echter in tegen uw verklaringen dat er op het moment van uw vertrek uit Zuid-Afrika 12.000 dollar voorhanden was om uw tocht naar Europa te financieren, waarvan 9.000 dollar ging naar uw reis en 3.000 dollar om uw jongste zoon naar K. in Mogadishu te sturen (CGVS 2, p.12). Gedurende jullie zevenjarig verblijf werden er 'plannen' gemaakt om de kinderen naar Zuid-Afrika te brengen, maar u kan echter niet verklaren met wie uw man in contact stond of welke regelingen werden getroffen (CGVS 2, p.23-24). U verklaart hier nooit met uw man over te hebben gesproken omdat u maar een 'domme vrouw' bent en het niet de moment was om hier naartoe te vragen, wat echter faliekant ingaat tegen uw verklaringen altijd maar bezorgd te zijn om uw kinderen (CGVS 2, p.23-24). Dat u daarnaast dan ook helemaal niets kan vertellen over de regelingen die werden getroffen met K. in verband met de zorg voor uw kinderen houdt absoluut geen steek. Zo kan u bijvoorbeeld niet verklaren waar in het district Yaqshid K. woont, wat haar financiële situatie is, wat haar job is of de job van haar man (CGVS 2, p.24,26). U kan niet meer specificeren hoe lang na uw vertrek K. de zorg van de kinderen op haar genomen*

heeft, welke afspraken er werden gemaakt met K. omtrent de kinderen of hoeveel geld uw man per maand naar haar stuurde (CGVS 2, p.25-26). Uw gedrag, onwetendheid en gebrek aan moeite om ook maar iets van informatie te vergaren over de situatie van uw kinderen in Mogadishu, in combinatie met uw incoherente verklaringen over de persoon bij wie u hen zou achtergelaten hebben en haar relatie tot uw man (zus dan wel nicht, zie supra), doen sterke vraagtekens rijzen bij uw bewering uw kinderen jaren geleden in Mogadishu achtergelaten te hebben bij K.

Uw onvermogen gedetailleerde verklaringen af te leggen over de manier waarop uw man geld overmaakte vanuit Zuid-Afrika en het gebrek aan details en incoherenties over de omstandigheden waarin (of zelfs maar de persoon bij wie) uw kinderen in Mogadishu zouden verblijven, maakt dat niet kan worden aangenomen dat u inderdaad pas na uw man naar Zuid-Afrika vertrok, met achterlating van uw kinderen in Mogadishu. Minstens blijkt dat u onvoldoende medewerking verleent aan het CGVS, zodat zij doorheen de procedure geen zicht krijgt op de werkelijke situatie (en verblijfplaats) van uzelf en uw gezinsleden de voorbije jaren.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw VGV-attest toont enkel aan dat u infibulatie type 3 en desinfibulatie hebt ondergaan. Nergens tijdens uw onderhoud haalt u hieromtrent een vrees aan. U verwijst er zelf letterlijk enkel naar als 'de dokter heeft het vastgesteld' (CGVS 2, p.29). Het doktersattest stelt dat u een litteken heeft, maar vermeldt nergens op basis van wat dit litteken is opgelopen. Uw inschrijvingsattest bij GAMS heeft enkel daartoe betrekking. De zes documenten met betrekking tot het ongeval in België hebben enkel betrekking tot België en niet tot Somalië. De geboorteakte toont enkel een geboorte in Zuid-Afrika aan, maar vermeldt niet over wie het gaat."

Waar verzoekster nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij verzoekster zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoekster op te vullen. Verzoekster gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van "gedeelde bewijslast" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoekster rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoekster om internationale bescherming is gelegd. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia* van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA *Country Guidance: Somalia* van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de EUAA *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update* van 17 mei 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de COI *Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten* van 21 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te



worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, H.(...) Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende

confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verder zijn er gelet op het feit dat verzoekster geen zicht werpt op haar reële leefomstandigheden in Somalië geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die voor haar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van haar leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

S. VAN CAMP